

[Tove Jørgensen]

sekvotienter. Vi er imod tilvalget, som ikke er tilvalg, men fravalg. Der ligger den ene undersøgelse efter den anden, der viser, at det er et socialt fravalg, der finder sted, når man i 8. og 9. klasse kan vælge ned til 20 lektioner ugentlig og i 10. klasse 15 timer ugentlig. Vi er også fra DKP imod den udelte skole. Det kan undre, at det er de borgerlige partier, der taler imod det, samtidig med at de går ind for integrering i folkeskolen af særforso-gen.

Jeg vil lige til sidst sige, at det, der mest betegner skolens situation, det er, at man i dag på 9 år ikke får flere undervisningstimer, regnet i klokketimer, end man tidligere fik på 7 år.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Til hr. John Winther, der ikke mente, jeg vidste noget om, hvad der foregik i skolen, vil jeg sige: jeg har faktisk også talt med skolenævnsmlemmer, sågar med en enkelt skolenævnshormand, inden denne debat og prøvet at høre lidt om, hvordan situationen var. Mit indtryk er ikke, at der rundt omkring er vældige massemøder med fremmøde af alle forældre, hvor det hele foregår på den måde, som det er forsøgt skitseret. Det er en idyllisk fremstilling af det.

Hr. John Winther var utilfreds med, at jeg havde talt om en massiv borgerlig påvirkning i skolen. Men hr. John Winther snakkede kun om bøgerens indhold. Det, jeg snakker om – og det står udtrykkeligt i punkt 4 i den pressemeddelelse, som hr. John Winther også har – er det, der kaldes den skjulte læreplan, skolen, der fungerer som et autoritært system. Denne massive borgerlige påvirkning sætter sig igennem på en række måder, og det har ikke noget at gøre med, at lærerne sidder og vil påvirke og indoktrinere børnene borgerligt. Det har noget at gøre med lærematerialerne, det har noget at gøre med hele skolesituationen, med den opsplittede fagrække, med selve udbuddet af fag og med 117 andre ting i de rammer, skolen fungerer under. Det er dét, der giver den massive borgerlige påvirkning. Det er ikke lærernes skyld, det er samfundets skyld, og det er folketings skyld først og fremmest.

Til hr. Ingolf Knudsen vil jeg lige sige, at det er altså forbløffende, hvordan hr. Ingolf

Knudsen læser teksten. Når der står udtrykkeligt i vores pressemeddelelse: klassekvotienter *op til 28*, så siger hr. Ingolf Knudsen, at vi vil bilde folk ind, at det i gennemsnit er 28. »Op til« 28, det kan altså ikke forstås som »i gennemsnit 28« – så skal man være meget dårlig til hovedregning.

Hvem skal foretage bogudvælgelsen? spørger hr. Alfred Hansen. Jeg har i den forbindelse ikke særlig tillid til skolenævnene, bl. a. fordi eleverne har for ringe indflydelse. Jeg kunne forestille mig, at det foregik i et samarbejde mellem elever, lærere og forældre i den enkelte klasse, at det var udgangspunktet ved valget af undervisningsmaterialer og bøger. Det mener jeg ville være den mest nærdemokratiske løsning på de problemer, og det er i hvert fald ikke udtryk for en centralistisk holdning.

(Kort bemærkning).

Ingolf Knudsen (CD):

Det er fru Ebba Stranges sidste indlæg, som kalder mig herop. Jeg vil understrege, at centrum-demokraterne ikke er bange for indoktrinering eller påvirkning. Det, vi vender os imod gang på gang, er den tid, der spildes på unødige ting. Vi tror såmænd heller ikke på, at venstreorienterede lærere eller SFere eller andre laver eleverne synderlig meget om eller kan påvirke dem; det er ikke det, vi vender os imod. Men vi føler, det er urimeligt, om man spilder elevernes tid på ting, som er uvæsentlige, eller ting, som er unødvendige – forstået på den måde, at man derigennem ikke når andre ting. Det er det, vi har sagt gang på gang.

De to sidste talere har egentlig givet mig lyst til at oplyse dem om, hvad jeg synes er godt, nemlig at vi lever i et borgerligt samfund.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det skal blive en kort bemærkning, for ellers skulle vi starte en ny debat, og det tror jeg ikke vi får formandens tilladelse til

Formanden:

Absolut ikke.

Ebba Strange (SF):